

posel je na 2.582 kontih na skupno svoto K 1.718.701. Hipotekarna posojila znašala so koncem marca K 1.441.008, menični eskompt na K 22.053. Hranilnično-šekni promet razveseljuje se najživahnejšo udeležbo. Razvitek tega zavoda je torej jako ugoden.

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 17.

Slovenski prvaki kot ruski hlapeci.

Dunajska „D. Korr.“ prinaša sledeči veleznimivi članek:

„Bivši župan in državni poslanec ljubljanski Ivan Hribar je pred par dnevi nakrat in nahema na Rusko odpotoval. To potovanje je tembolj čudno, ker se je zgodilo par dni po znanih (protiavstrijskih) panslavističnih kongresih v Petersburgu, pri katerih je, kakor znano, iz Avstrije izgnani ruski grof Bobrinski glavno vlogo igral. V dobrem spominu stoji, kako je slovenski bivši župan Hribar k temu najhujšemu sovražniku Avstrije grofu Bobrinski jako ozke zveze stopil. Ravno takrat je imel Bobrinski v Serethu hujškajoči govor, v katerem je avstrijske Rusine naravnost k veleizdajalstvu in pristopu k Rusiji ščuval. Avstrijska vlada zdala je tedaj zoper grofa Bobrinskega „štekbrič“ oblekili ga je obenem iz Avstrije izgnala. Dne 8. septembra 1908 se je ob priliki vseslovanskega znanstvenega kongresa v Ljubljani znanje Hribarja in Bobrinskega še poglobilo. Bobrinski je bil nekaj dni gost župana Hribarja na njegovi posesti v Cerkljah. Prijateljstvo med njima se je potem tako razvilo, da je hotel grof Bobrinski v bližini Hribarjeve posesti ležiči grad Stereobol nakupiti, da bi se na ta način naselil v jugoslovanski Avstriji. Kupčija pa se ni vršila, ker je ravno vlada Bobrinskega zaradi njegovega govora v Serethu izgnala.

Iz vsega tega je razvidno, da grof Bobrinski, ta organizator in pospeševalec rusofilskega gibanja v Galiciji, stoji tudi z Jugoslovani v tesni zvezi, da podpira tudi med njimi panslavistično gonjo. Da jo svoje ravno v sedanjem hipu, ko je samozavest in solidarni čut naših Slovencev vsled uspehov balkanske vojne nezasišano naraslo, na avstrijskem jugu niso neugodna tla za vseslovanska stremjenja, znano je iz mnogobrojnih dogodkov. — Zanimljivi so tudi taji demonstracij veleizdajalskega značaja med Jugoslovani. Rusofilsko nastopanje Hribarja, ki se v zadnjem času seveda ne vrši „na očeh“ tako javno, zato pa še močnejše v tajnem, globiva v teh zvezah šele pravi pomen. Zopet la iz fante kaže, da ona politika, ki se jo škodovalci v Ljubljani, je le delo ruskega panslavizma. Menda tudi ni samo slučaj, da so ravno sedaj, ko se nahaja gospod Hribar pri svojih prijateljih na Ruskem, ljubljanski „sokoli“ stavili predlog, da naj se vrši prihodnji vseslovanski sokolski kongres ne v Moskvi, marveč v Ljubljani. Da pa avstrijske oblasti temu vseslovansko-revolucijskem zborovanju ne bodejo delale nobenih težav, grozi se s močnim vplivanjem Rusije na avstrijsko vlado! Gospod Hribar naj vsvari tu pač neki „aranzma.“

Iz tega članka je pač razvidno, da je avstrijsko-pravšaka politika danes popolnoma zastrupljena od protiavstrijskega ruskega duha. Temu pridejo še dejstva, ki se vsak dan omenjajo. Veleizdajalstvo prihaja v klasje, ni naznan, treba bode kmalu z največjo energijo to gnala, leve iztrebiti...

Pribeležimo še nekaj zanimivih stvari. V ljubljanski listi „Slovenski glasnik“ je izšlo, da je bil grof Bobrinski v Ljubljani, da bi se na ta način naselil v jugoslovanski Avstriji. Kupčija pa se ni vršila, ker je ravno vlada Bobrinskega zaradi njegovega govora v Serethu izgnala.

Iz vsega tega je razvidno, da grof Bobrinski, ta organizator in pospeševalec rusofilskega gibanja v Galiciji, stoji tudi z Jugoslovani v tesni zvezi, da podpira tudi med njimi panslavistično gonjo. Da jo svoje ravno v sedanjem hipu, ko je samozavest in solidarni čut naših Slovencev vsled uspehov balkanske vojne nezasišano naraslo, na avstrijskem jugu niso neugodna tla za vseslovanska stremjenja, znano je iz mnogobrojnih dogodkov. — Zanimljivi so tudi taji demonstracij veleizdajalskega značaja med Jugoslovani. Rusofilsko nastopanje Hribarja, ki se v zadnjem času seveda ne vrši „na očeh“ tako javno, zato pa še močnejše v tajnem, globiva v teh zvezah šele pravi pomen. Zopet la iz fante kaže, da ona politika, ki se jo škodovalci v Ljubljani, je le delo ruskega panslavizma. Menda tudi ni samo slučaj, da so ravno sedaj, ko se nahaja gospod Hribar pri svojih prijateljih na Ruskem, ljubljanski „sokoli“ stavili predlog, da naj se vrši prihodnji vseslovanski sokolski kongres ne v Moskvi, marveč v Ljubljani. Da pa avstrijske oblasti temu vseslovansko-revolucijskem zborovanju ne bodejo delale nobenih težav, grozi se s močnim vplivanjem Rusije na avstrijsko vlado! Gospod Hribar naj vsvari tu pač neki „aranzma.“

Iz tega članka je pač razvidno, da je avstrijsko-pravšaka politika danes popolnoma zastrupljena od protiavstrijskega ruskega duha. Temu pridejo še dejstva, ki se vsak dan omenjajo. Veleizdajalstvo prihaja v klasje, ni naznan, treba bode kmalu z največjo energijo to gnala, leve iztrebiti...

Pribeležimo še nekaj zanimivih stvari. V ljubljanski listi „Slovenski glasnik“ je izšlo, da je bil grof Bobrinski v Ljubljani, da bi se na ta način naselil v jugoslovanski Avstriji. Kupčija pa se ni vršila, ker je ravno vlada Bobrinskega zaradi njegovega govora v Serethu izgnala.

Iz vsega tega je razvidno, da grof Bobrinski, ta organizator in pospeševalec rusofilskega gibanja v Galiciji, stoji tudi z Jugoslovani v tesni zvezi, da podpira tudi med njimi panslavistično gonjo. Da jo svoje ravno v sedanjem hipu, ko je samozavest in solidarni čut naših Slovencev vsled uspehov balkanske vojne nezasišano naraslo, na avstrijskem jugu niso neugodna tla za vseslovanska stremjenja, znano je iz mnogobrojnih dogodkov. — Zanimljivi so tudi taji demonstracij veleizdajalskega značaja med Jugoslovani. Rusofilsko nastopanje Hribarja, ki se v zadnjem času seveda ne vrši „na očeh“ tako javno, zato pa še močnejše v tajnem, globiva v teh zvezah šele pravi pomen. Zopet la iz fante kaže, da ona politika, ki se jo škodovalci v Ljubljani, je le delo ruskega panslavizma. Menda tudi ni samo slučaj, da so ravno sedaj, ko se nahaja gospod Hribar pri svojih prijateljih na Ruskem, ljubljanski „sokoli“ stavili predlog, da naj se vrši prihodnji vseslovanski sokolski kongres ne v Moskvi, marveč v Ljubljani. Da pa avstrijske oblasti temu vseslovansko-revolucijskem zborovanju ne bodejo delale nobenih težav, grozi se s močnim vplivanjem Rusije na avstrijsko vlado! Gospod Hribar naj vsvari tu pač neki „aranzma.“

Iz tega članka je pač razvidno, da je avstrijsko-pravšaka politika danes popolnoma zastrupljena od protiavstrijskega ruskega duha. Temu pridejo še dejstva, ki se vsak dan omenjajo. Veleizdajalstvo prihaja v klasje, ni naznan, treba bode kmalu z največjo energijo to gnala, leve iztrebiti...

Pribeležimo še nekaj zanimivih stvari. V ljubljanski listi „Slovenski glasnik“ je izšlo, da je bil grof Bobrinski v Ljubljani, da bi se na ta način naselil v jugoslovanski Avstriji. Kupčija pa se ni vršila, ker je ravno vlada Bobrinskega zaradi njegovega govora v Serethu izgnala.

Iz vsega tega je razvidno, da grof Bobrinski, ta organizator in pospeševalec rusofilskega gibanja v Galiciji, stoji tudi z Jugoslovani v tesni zvezi, da podpira tudi med njimi panslavistično gonjo. Da jo svoje ravno v sedanjem hipu, ko je samozavest in solidarni čut naših Slovencev vsled uspehov balkanske vojne nezasišano naraslo, na avstrijskem jugu niso neugodna tla za vseslovanska stremjenja, znano je iz mnogobrojnih dogodkov. — Zanimljivi so tudi taji demonstracij veleizdajalskega značaja med Jugoslovani. Rusofilsko nastopanje Hribarja, ki se v zadnjem času seveda ne vrši „na očeh“ tako javno, zato pa še močnejše v tajnem, globiva v teh zvezah šele pravi pomen. Zopet la iz fante kaže, da ona politika, ki se jo škodovalci v Ljubljani, je le delo ruskega panslavizma. Menda tudi ni samo slučaj, da so ravno sedaj, ko se nahaja gospod Hribar pri svojih prijateljih na Ruskem, ljubljanski „sokoli“ stavili predlog, da naj se vrši prihodnji vseslovanski sokolski kongres ne v Moskvi, marveč v Ljubljani. Da pa avstrijske oblasti temu vseslovansko-revolucijskem zborovanju ne bodejo delale nobenih težav, grozi se s močnim vplivanjem Rusije na avstrijsko vlado! Gospod Hribar naj vsvari tu pač neki „aranzma.“

Iz tega članka je pač razvidno, da je avstrijsko-pravšaka politika danes popolnoma zastrupljena od protiavstrijskega ruskega duha. Temu pridejo še dejstva, ki se vsak dan omenjajo. Veleizdajalstvo prihaja v klasje, ni naznan, treba bode kmalu z največjo energijo to gnala, leve iztrebiti...

Pribeležimo še nekaj zanimivih stvari. V ljubljanski listi „Slovenski glasnik“ je izšlo, da je bil grof Bobrinski v Ljubljani, da bi se na ta način naselil v jugoslovanski Avstriji. Kupčija pa se ni vršila, ker je ravno vlada Bobrinskega zaradi njegovega govora v Serethu izgnala.

Iz vsega tega je razvidno, da grof Bobrinski, ta organizator in pospeševalec rusofilskega gibanja v Galiciji, stoji tudi z Jugoslovani v tesni zvezi, da podpira tudi med njimi panslavistično gonjo. Da jo svoje ravno v sedanjem hipu, ko je samozavest in solidarni čut naših Slovencev vsled uspehov balkanske vojne nezasišano naraslo, na avstrijskem jugu niso neugodna tla za vseslovanska stremjenja, znano je iz mnogobrojnih dogodkov. — Zanimljivi so tudi taji demonstracij veleizdajalskega značaja med Jugoslovani. Rusofilsko nastopanje Hribarja, ki se v zadnjem času seveda ne vrši „na očeh“ tako javno, zato pa še močnejše v tajnem, globiva v teh zvezah šele pravi pomen. Zopet la iz fante kaže, da ona politika, ki se jo škodovalci v Ljubljani, je le delo ruskega panslavizma. Menda tudi ni samo slučaj, da so ravno sedaj, ko se nahaja gospod Hribar pri svojih prijateljih na Ruskem, ljubljanski „sokoli“ stavili predlog, da naj se vrši prihodnji vseslovanski sokolski kongres ne v Moskvi, marveč v Ljubljani. Da pa avstrijske oblasti temu vseslovansko-revolucijskem zborovanju ne bodejo delale nobenih težav, grozi se s močnim vplivanjem Rusije na avstrijsko vlado! Gospod Hribar naj vsvari tu pač neki „aranzma.“

Iz tega članka je pač razvidno, da je avstrijsko-pravšaka politika danes popolnoma zastrupljena od protiavstrijskega ruskega duha. Temu pridejo še dejstva, ki se vsak dan omenjajo. Veleizdajalstvo prihaja v klasje, ni naznan, treba bode kmalu z največjo energijo to gnala, leve iztrebiti...

Pribeležimo še nekaj zanimivih stvari. V ljubljanski listi „Slovenski glasnik“ je izšlo, da je bil grof Bobrinski v Ljubljani, da bi se na ta način naselil v jugoslovanski Avstriji. Kupčija pa se ni vršila, ker je ravno vlada Bobrinskega zaradi njegovega govora v Serethu izgnala.

nikar, znan politični duhovnik, okroglo svoto 30.000 kron. Smolnikar se baje zdaj nahaja v nekem dalmatinskem klostru. Klerikali sicer tajijo celo zadevo. Ali nekaj bo že na stvari. Preiskava bode menda že doguala, kaj je na tem najnovejšem škandalu. Radovedni smo! Sicer pa je tudi mogoče, da se celo zadevo na znani način potlači. Kajti klerikali vržejo prav radi plašč krščanske ljubezni čez svoje lastne tatove in sleparije... Na vsak način ima slovensko-klerikalna stranka v zadnjih tednih grozovito veliko smole!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Prvaški škandal prve vrste se je zdaj zopet odkril. Slovenski poslanci vedno javkajo, češ da je v štajerski deželni službi tako malo slovenskih uradnikov nastavljenih. Prvaški deželni odbornik profesor Robič skuša vsled tega ob vsaki priložnosti kakšnega slovensko-narodnega varovanja v to ali ono deželno službo vtihotapiti. Pri vsem temu pa ima profesor Robič prav hudo smolo. Kajti njegovi slovenski varovanci so večinoma — tatovi in sleparji. Ravno tako izgleda, kakor da bi hoteli slovenski prvaki vse svoje ničvredne in v denarnem oziru nezanesljive osebe, ki jih ne marajo v svojih posojilnicah do korita spraviti, v deželno službo potisniti... Žalostno je le, da je ime profesorja Robiča s tem škandalom v zvezi. Že poleti 1912 dobil je brco slovenski oskrbnik pri silne delavnice v Messendorfu, ki je zvišal posebno zaupanje in vročo protekcijo Robiča ter sploh pravkov. Ta slovensko-narodni oskrbnik je namreč deželi okroglo 8.000 kron denarja pokradel. Slepar bil je svoj čas c. k. oberlajtnant, ali zdaj se baje nahaja — v srbski vojaški službi. Značilno! To je bilo torej lansko leto! Zdjaj pa se poroča o zopetnem podobnem slučaju. Slovensko-narodni nadzornik spodnjoštajerskih zavodov za najdenčke in „verpflegstationov“ namreč iz lenobe svoje službe ni hotel upravljati. Ta gospod ima sina, ki je tudi Robičev ljubljene in je bil pri deželi nastavljen, katerega se je pa moralo že preje iz službe nagnati, ker je 6.000 kron pokradel! Oče tega lumpa poslal je sina namesto sebe na inšpekcijska potovanja. Potrdilo čez potovanja napravil je potem oče sam in si pustil svojemu činovnemu razredu primerne visoke diete od dežele izplačati. Štajerski deželni odbor seveda za tako sleparijo ni imel zmisa in je dal očetu tudi zasluženo brco... Take gospode torej porivajo slovenski voditelji v deželno službo. Naj za svoja prvaška društva take sleparje obdržijo! Deželne denarje pa plačujeje vsi štajerski prebivalci in te krvave denarje ne bodejo kradli prvaški protežiranci... Upamo, da bode deželni odbor odslej previden glede Robičevih protežirancev in kričanja slovenskih pravkov. Za par let ima štajerska dežela dovolj od slovensko-narodnih uradnikov... Smili se nam le slovensko pošteno ljudstvo, kateremu delajo njegovi voditelji tako sramoto!

Tajnostni vlom. Neznani zločinci vlomili so v pisarno c. k. okrajnega glavarstva v Mariboru. Takojšna preiskava je dognala, da vlomilci niso vzeli denarja ali vrednostnih predmetov. Pač pa so vlomili v one mize, v katerih se nahajajo važni politični akti, hi se tičejo zlasti slučajev gotovih potrebnih vojaških odredb. Splošno se sodi, da so ta vlom povzročili sovražniki Avstrije. Sicer bode preiskava vse dognala.

Advokat dr. Horvat v Ptuj postal je od kmetijskih žuljev bogat; zato pa zdaj že misli, da sme kmete zasmehovati in iz njih norca briti. Dokaz temu sledeči dogodek, ki ga nam poroča zanesljivi prijatelj: — Imel sem opravka v trgovini, ki se nahaja v hiši gosp. Pinteriča. Bilo je tam več kmetov, ki so nakupovale. Na krat pride tudi dr. Horvat. Neka kmetica je zahtevala po domače „mašin“; dr. Horvat pa se je pričel takoj norčevati, češ da naj gre „na mašin“, tam ga bode dobila. Kmetica je tedaj vprašala, kako naj reče. In dr. Horvat se odreže: „Užgalice, ako ste Slovenka“, — ter odide. Neka druga kmetica pravi potem: Naj zahtevam, kakor hočem, samo da dobim, kar želim... Po našem mnenju je predrznost prve vrste, ako

se Horvat norčuje iz kmetov, ki seveda ne znajo tako učeno govoriti, kakor kak „jezični dohtar.“ Kmetice si izprosijo enkrat za vselej, da bi jih kdo v trgovini nadlegoval in zasramoval; drugače si bodejo same pomagale. Horvat naj svojo blaženo slovensčino uči v svoji kanceliji, drugi ljudje pa se na njegove predrzne nauke pozvižgajo...

Posledice mraza in snega so v posameznih krajih naravnost grozovite. Človeku krvavi naravnost srce, ako vidi, kako je sadno drevje sežgano in kako so krasne gorice uničene. To je nesreča za celo deželo. Seveda tudi v tem žalostnem položaju ne smemo obupati. Z novim pogumom moramo zopet pričeti delo, kajti vse še ni izgubljeno in mnogo se bode dalo še popraviti. Nekaj navodil glede zdaj potrebnega dela v poškodovanih vinogradih prinašamo danes iz peresa odličnega strokovnjaka. Vinogradniki naj se teh navodil strogo držijo in imeli bodejo gotovo uspehe! — Pa še nekaj! Sila je res velika, zlasti pri kmetih, ki so zgolj od vinske letine odvisni. Zato pa je zdaj sveta dolžnost poslancev, da napnejo vse moči in skušajo pridobiti od države in dežele pomoč. Od dežele seveda ni mnogo pričakovati, ker so slovenski poslanci s svojo obstrukcijo deželni zbor razbili in odboru vsled tega pravico za podelitev podpore vzeli. Ozmec, Meško, Miha Brenčič, kje ste zdaj? Slavni dr. Korošec, kje si? Slovensko ljudstvo umira v bedi, — pomagajte!

Umrli je v Ptuj gospa Schmerda, najemnica gostilne „zur Sonne“, po dolgi in težki bolezni. N. p. v m.!

Iz kolesa padel je v bližini Slov. Bistrice agent Franc Petelinz in obležal nezavesten. Zlomil si je roko dvakrat. S Petzoltovim autom so ga prepeljali v bolnico.

Nečloveška surovost. V neki gostilni v Podgorju pri Brežicah popivali so kočar Verstovšek, fanta Vicman in Zgalin ter nekaj deklet. Verstovšek je postal pijan; imenovana fanta pa sta ga vlekla potem po tleh domov; držala sta ga pri nogah, brcala v trebuh in ga končno doma potegnili na striku na podstrešje. Vsled tega zverinskega ravnanja je Verstovšek čez par dni umrl. Sarova fantalina sta že pod ključem.

Zaradi dekleta sta se v Ostrožni pri Celju stepla fanta Jernejc in Mirnik. Jernejc je Mirnika s polenom na tla pobil in mu dvakrat ного ter dvakrat roko zlomil. Težko ranjenega Mirnika so v bolnišnico odpeljali.

Tatove vjeli so, ki so v sv. Jurju v slov. gor. pri veleposelniku Mesariču toliko pokradli. Tatova sta brata Jožef in Janez Gomza iz Starigrada pri Koprivnici. Orožniki so zdaj Janeza zaprli, medtem ko Jožefa še niso vjeli. Zaprli so pa tudi Jakoba Jug, ki jima je pomagal, ali ga zopet izpustili.

Grozno maščevanje. V Skalici pri Velenju vrgel je 16 letni rudar Anton Hendeles iz maščevanja železniško šino v mašino za sortiranje premoga. K sreči je delavec Kresnik to pravčasno opazil in je mašino vstavil. Drugače bi ne prišli samo delavci v smrtno nevarnost, marveč bi tudi podjetje trpelo veliko škodo. Mladega zločinca so zaprli.

Cerkveni tat. V Žalcu so vjeli nekega Franca Kacaba iz Češkega, ki je hotel v cerkveni nabiralnik vlomiti. Priznal je, da je tudi v razne druge cerkve vlomil.

Voli splašili so se viničarju Kadilniku v Skalici pri Konjicah. Nesrečnež je padel pod voz in pridobil pri tem smrtnonevarne rane.

Iz Koroškega.

Prvaški polom v sv. Danijelu.

Veliki prvaški polom v sv. Danijelu je slovensko-narodne možakarje prav hudo razburil. Kajti tatinski učitelj Mihajlo Svanjak je bil vendar eden „najboljših“ agitatorjev za slovanske cilje na Koroškem. Svanjak je zaradi raznih uradnih lumparij v kazenski preiskavi in, kakor smo že zadnjič poročali, gre se tukaj za mnogo tisoč kron kmetijskega denarja. Prvaki skušajo seveda celo zadevo kolikor mogoče utajiti in olepšati. Ravno tako delajo, kakor da bi na celi zadevi nič hudega ne bilo. Tajijo zlasti, da bi poneveril Svanjak tudi občinske ali sploh javne denarje. Zato hočemo že danes

Pribeležimo še nekaj zanimivih stvari. V ljubljanski listi „Slovenski glasnik“ je izšlo, da je bil grof Bobrinski v Ljubljani, da bi se na ta način naselil v jugoslovanski Avstriji. Kupčija pa se ni vršila, ker je ravno vlada Bobrinskega zaradi njegovega govora v Serethu izgnala.